

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra JESU CHRISTI GIENTAGNE LIV I DEN AARLIGE NATUR

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter I", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter I*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN, 1926-1930, s. 182. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl01val-shoot-idm139633871044896/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter I

Jeg finder ey dig meer;
Men hist i Skovens Vraa
En Yngling jeg dig seer.

Saa smækker og saa skiam,
I dunkle Skyggers Hegn
Du vanker om i Løn
Og skyer den hede Egn,
Hvor stolte Pharisær
Forblinder golde Muld,
I sit Skarlagens-Skiær,
Med brede Bræmmer Guid.

Du vandrer, Yngling skøn!
Fra denne stolte Pragt,
Til stille Hvælving grøn,
Med kiøne Blade takt.
Og Fuglens muntre Sang
Ved Skyggens hulde Bryst,
Og Bækkens Bølgegang
Sig blander i din Røst.

FRISTELSERNE I ØRKEN.

N ø d t ø r f t l i g h e d e n
til Blomsten ved Bækkens Bred.
Hvi stander du der,
Ved phantastiske Bæk,
Og skiuler dit Skiær
Bag tornfulde Hæk?
Af Somrens Blik,
I gavmilde Stund,

En sparsom Drik
Her nyder du kun.
Barnagtige Smil!
Hvad nytter I til?
Kom, skynd dig med lill
Jeg dig omskabe vil.
Bliv nærende Korn!
Sug Vemod ey sødt
Af Maanens Horn!
Sligt Liv er dødt.
Faae Marv og Kraft,
I Solens Favn!
Din nærende Saft
Da virker Gavn.

Blomsten.

Frister! Onde Frister! Lad i Roe mig staae!
Troer du ey jeg hisset seer de svødne Straae?
Grum den strænge Sol har meiet alting af,
Hvad du kalder Livet, synes mig en Grav.
Mildt mig Almagt satte hen ved Bækkens Siv.
Brudte Straale her ey røve kan mit Liv.
Alt forstokkes hist, hvor Heden mægter hen.
Uskylds fagre Rose her ey falmer end.
Troer du da af Brød at Livet næres kun?
Nei, af hvert et Ord, som gaaer af Herrens Mund.
I den store Bog, Naturens fromme Chor,
Er min tause Blussen og et helligt Ord.
Flye fra Lundens Hvælving, fra min stille Boe!
Frister! Onde Frister! Lad mig staae i Roe.